



ОПОВЕСТЯВАНИЯ
СЪГЛАСНО ЧЛ.335 ОТ НАРЕДБА 8
ЗА КАПИТАЛОВАТА АДЕКВАТНОСТ НА КРЕДИТНИТЕ ИНСТИТУЦИИ
(Консолидиран)

към 31 Декември 2011 г.

СЪДЪРЖАНИЕ:

I. Обхват и методи на консолидация	3
1. Корпоративна информация за банката	3
2. База за изготвяне	4
II. Политика и правила за управление на рисковете	4
III. Структура и елементи на капиталовата база	6
IV. Капиталови изисквания	7
1. Вътрешен анализ на капитала	7
2. Капиталови изисквания за кредитен риск по класове експозиции	7
V. Експозиции към кредитен риск от контрагента	8
VI. Експозиции към кредитен риск и риск от разсейване	8
VII. Информация за използваните признати АВКО при прилагане на стандартизиран подход за кредитен риск	10
VIII. Вътрешни модели за пазарен риск.....	10
IX. Капиталови изисквания за валутен и позиционен риск	10
X. Експозиция към операционен риск	11
XI. Капиталови инструменти в банковия портфейл	12
XII. Лихвен риск в банков портфейл	12
XIII. Секюритизация	14
XIV. Техники за редуциране на кредитния риск	13
XV. Вътрешен анализ на адекватността на капитала.	15
XVI. Политика и практика на възнагражденията	15

I. ОБХВАТ И МЕТОДИ НА КОНСОЛИДАЦИЯ

1. Корпоративна информация за Банката

Сосиете Женерал Експресбанк АД (“Банката” или „компанията-майка”) е акционерно дружество, създадено в България през юни 1993 г., в резултат на сливането на дванадесет търговски банки и е регистрирано в регистъра на търговските дружества при Варненския Окръжен съд с решение № 4024 от 26 юни 1993 г.

От 30 ноември 1999 г., основен акционер в Банката е Сосиете Женерал Париж, притежаваща 99.72 % от капитала, която е и крайната компания майка на „Сосиете Женерал Експресбанк” АД.

В съответствие с издадения от Българска народна банка пълен лиценз, Сосиете Женерал Експресбанк АД функционира като универсална банка и предлага на банковия пазар пълен пакет от банкови услуги и продукти.

Името на Банката е променено през 2005 г. с решение на акционерите от предишно СЖ Експресбанк АД на Сосиете Женерал Експресбанк АД.

През 2005 г., Банката е учредила дъщерно дружество “Сожелиз-България” ЕООД, което е 100% нейна собственост. „Сожелиз-България” ЕООД е дружество, специализирано в областта на финансовия и оперативен лизинг, което предлага услугите си за всички сектори на икономиката и промишлеността, с изключение, за момента, на сектора недвижимо имущество.

През 2008 г., Банката е учредила дъщерно дружество “Сосиете Женерал Факторинг” ЕООД, което е 100% нейна собственост. Предмет на дейност на дружеството е факторинг на клиентски задължения.

През 2011 г. Банката е учредила дъщерно дружество „Регионален Фонд за Градско развитие” АД, което е 52 % нейна собственост. Предмет на дейност на дружеството е възмездно финансиране на градски проекти, включени в интегрирани планове за устойчиво развитие на градовете, за публично-частно партньорство.

Седалището и адреса на управление на Банката и дъщерните й дружества “Сожелиз-България” ЕООД и “Сосиете Женерал Факторинг” ЕООД („Групата”) се намират в гр. Варна, бул. Владислав Варненчик № 92.

Групата осъществява дейността си на територията на България чрез Централа, 20 клона и 150 офиса, като общият персонал към 31 декември 2011 г. е 1,580 служители (2010 г. – 1,535).

През 2008 г., Групата е намалила участието си от 49% на 41.55% от капитала на застрахователно акционерно дружество Сожелайф България АД. Предмет на дейност на дружеството са следните видове застраховки: застраховка “Живот и рента”, застраховка “Живот”, свързана с инвестиционен фонд, допълнителна застраховка и застраховка “Злополука”.

Структурата на управление на Групата е двустепенна – Управителен и Надзорен съвет. Четирима от членовете на Управителния съвет са изпълнителни директори на Групата.

2. База за изготвяне

Този консолидиран финансов отчет е изготвен във всички съществени аспекти, в съответствие с Международните стандарти за финансово отчитане (МСФО), издадени от Съвета по международни счетоводни стандарти (СМСС) и разясненията за тяхното прилагане, издадени от Комитета за разяснение на МСФО (КРМСФО), приети от Европейския съюз (ЕС) и приложими в Република България.

Отчетът на Групата е изготвен на база историческа цена с изключение на финансовите активи, отчитани по справедлива стойност в печалбата или загубата, деривативните финансови инструменти, финансовите активи на разположение за продажба и имотите на Групата, които са представени по справедлива стойност.

Консолидираният финансов отчет е представен в български лева и всички показатели са закръглени до най-близките хиляда български лева (хил. лв.), освен ако е упоменато друго.

II. ПОЛИТИКА И ПРАВИЛА ЗА УПРАВЛЕНИЕ НА РИСКОВЕТЕ

Политиката за управление на риска на Групата е създадена, за да установи, измери и анализира присъщите за дейностите ѝ рискове, както и да фиксира подходящите рискови лимити и да съблюдава тяхното спазване.

В Групата напълно или частично са идентифицирани и се управляват следните рискове:

Кредитен риск

Кредитният риск най-общо се определя като вероятността кредитополучател или контрагент на Групата да не успее да изпълни задълженията си в съответствие с договорените условия. Групата осъществява управление на кредитния риск чрез разработени вътрешни правила за управление на кредитната дейност. В правилата са регламентирани изискванията за отпускане на кредити, класификация на рисковите експозиции и формиране на провизии за загуба от обезценка, както и дейността на кредитния комитет.

Целта на управлението на кредитния риск е да се увеличи процентът на възвращаемост на кредитната експозиция в рамките на нормално допустимите параметри. Групата трябва да управлява кредитния риск на целия портфейл, както и по отношение на индивидуалното кредитиране и всички трансакции. Ефективното управление на кредитния риск е критичен елемент от цялостния подход на управлението на риска и е от съществено значение за дългосрочния успех на Групата.

С цел контрол на риска, свързан с кредитния портфейл на корпоративни клиенти, поне веднъж годишно се извършва преглед на финансовото състояние на фирмите кредитополучатели, качеството на тяхното управление, развитието на икономическия отрасъл и състоянието на обезпечението. Управлението на кредитите на физически лица се осъществява на база на кредитния портфейл. Дирекция „Контрол на риска“ следи състоянието на нередовните кредити по рискови групи и продукти и анализира причините за закъснението на плащанията.

През 2011 г., продължават стриктно да се спазват вътрешните правила за управление на кредитната дейност, които са адаптирани през 2005 г., в съответствие с промените в банковото законодателство и изискванията на Банков надзор на БНБ. През 2010 г., е внедрен нов програмен продукт за оценка и класификация на рисковите експозиции и формиране на провизии за загуба от обезценка. Експозициите се класифицират в три основни рискови групи и осем подгрупи като в зависимост от нарушенията по кредитите, както и от наличието на обективни доказателства за необходимост от обезценка се извършва такава. Сумата на

обезценките се изчислява като разлика между балансовата стойност на кредита и неговата възстановима стойност.

Операционен риск

Съществуват рискове, произтичащи от слабости или аномалии на процедури, персонал и вътрешни системи или от външни събития, включително събития с малка вероятност да се осъществят, но с голям риск от загуби. Тези рискове се групират под общото наименование „Операционни рискове“. Те могат да доведат до загуба или потенциални загуби за Групата и следователно трябва да бъдат идентифицирани и отчетени навреме. Операционният риск включва правен риск и нормативен риск. Това е рискът от финансови загуби, поради нарушения или неспазване на закони, правила, наредби, договори, определени етични стандарти.

Идентифицирането, мониторингът и анализът на вътрешните събития, свързани с операционен риск, са от съществена важност за правилното управление на изложеността на операционен риск на Групата Сосиете Женерал. Събирането на пълна и надеждна информация позволява да се проследи цената на тези операционни рискове, свързани с вътрешни или външни събития. Причините за загубите се анализират, за да се идентифицират необходимите корективни мерки.

За оптималното и последователно управление на операционния риск, Групата Сосиете Женерал е създала стриктна класификационна система, включваща няколко групи рискови категории.

За измерване на операционния риск са разработени ключови рискови индикатори с цел оценка на един или повече операционни рискове за по-добро контролиране и превантивност на тези рискове. Ключовите рискови индикатори осигуряват ранно предупреждаване за потенциални бъдещи операционни загуби. Методът за определяне на ключовите рискови индикатори е изграден от оперативните и функционални мениджъри, които определят съответното ниво за спазването им в зависимост от целите. За да се улесни определянето на тези индикатори и да се гарантира определено ниво на съгласуваност, Групата е изготвила списък за тях, валиден за всички дъщерни дружества.

Пазарен риск

Групата управлява пазарния си риск чрез анализ на промяната във валутните курсове и лихвените равнища, несъответствието в падежната структура на активите и пасивите и анализ на показателите за рентабилност. Текущите лимити на отворените валутни позиции са фиксирани и тяхното спазване се следи на централизирано ниво. Групата управлява своите валутни позиции като пласира краткосрочни валутни депозити в банки и сключвайки валутни суапове със Société Générale, Париж и валутни спот сделки с Българска народна банка. Групата анализира колебанията в стойността на финансовите инструменти, възникнали в резултат на промени в пазарните цени.

Ликвиден риск

Сосиете Женерал Експресбанк управлява ликвидния си риск в съответствие с изискванията на действащото местно законодателство. Контролът на ликвидността се осъществява чрез управление на активите (осигуряване на ликвидни активи за удовлетворяване на текущите нужди от ресурси) и управление на пасивите (привличане на ресурси на паричния пазар, с цел компенсиране на недостига от входящи парични потоци).

Ликвиден риск е налице при съществено несъответствие в матуритетните структури на активите и пасивите, при което Групата не е в състояние да посрещне задълженията си, когато те станат изискуеми.

Групата управлява ликвидния риск за съответствие в матуритетните структури на активите и пасивите чрез Комитет по управление на активите и пасивите. За ефективно управление на ликвидността, Ръководството на Групата постоянно взема мерки за правилното разпределение на ликвидните активи и краткосрочни пасиви и упражнява ежедневен контрол на ликвидността на различни нива.

Комитетът по ликвидност заседава ежемесечно и взема ефективни решения за управление на ликвидния риск. Като най-добър метод за оценка на ликвидността се използва анализът на активите и пасивите по очаквания остатъчен период до датата на тяхното погасяване.

Независимо от големия обем привлечени средства на виждане – по разплащателни и спестовни сметки, реалната ликвидност на Групата е добра, тъй като тенденцията е този вид привлечени средства да се запазват в относително постоянни големи обеми за продължително време.

III. СТРУКТУРА И ЕЛЕМЕНТИ НА КАПИТАЛОВАТА БАЗА

Основната цел на управлението на капитала на Групата е да се гарантира, че тя поддържа стабилен кредитен рейтинг и подходящи капиталови съотношения, за да поддържа бизнеса си и да увеличи максимално стойността за акционерите.

Групата управлява капиталовата си структура и прави корекции в нея с оглед на промените в икономическите условия. По Наредба 8 на БНБ се определят минималният размер, елементите и структурата на собствения капитал на кредитните институции и минималните капиталови изисквания за поеманите от тях рискове.

Капиталовата адекватност от първи ред не трябва да прехвърля минималния праг от 8 %. През 2011 г., Групата е спазвала изискванията за капиталова адекватност, поставени от БНБ. За поддържане или коригиране на капиталовата структура, Групата може да коригира плащането на дивиденди на акционерите, възвръщаемостта върху капитала на акционерите или емисията на нови акции.

	<u>2011 г.</u>
Първичен капитал:	
Собствен акционерен капитал	33,674
Премийни резерви	45,069
Фонд Резервен	264,376
Намаление:	
Балансова стойност на нематериалните активи	(12,878)
Общо първичен капитал:	330,241
Вторичен капитал:	
Резерв от преоценка на недвижими имоти	34,444
Подчинен срочен дълг	40,681

Общо вторичен капитал:	75,125
Общо първичен и вторичен капитал:	<u>405,366</u>
Намаление:	
Балансовата стойност на инвестициите в акции, когато представляват над 10 на сто от капитала на банка или финансова институция	(3,450)
Специфични провизии за кредитен риск при използване на стандартизиран подход	(12,436)
	389,480
Капиталова база:	<u><u> </u></u>
Минимално изискуем внесен капитал:	10,000
Отношение на адекватност на капитала от първи ред:	10.44%
Отношение на обща капиталова адекватност:	12.62%

С цел ограничаване на негативните ефекти от кризата и поддържане на банковата стабилност, през 2012 г. БНБ въведе задължителна мярка, която банката спазва стриктно, а именно – поддържането на адекватност на първичния капитал от минимум 10 на сто.

IV. КАПИТАЛОВИ ИЗИСКВАНИЯ

1. Вътрешен анализ на капитала

В Групата се извършва редовен вътрешен анализ на размера, вида и разпределението на необходимия капитал, който е достатъчен за покриване на всички рискове, на които тя е или може да бъде изложена, като се използват надеждни и ефективни стратегии.

Всяка година ръководството на Групата одобрява план за увеличаване на капитала. Предвиждането на нужния капитал се изчислява на базата на предварително изготвен бизнес план, като се вземат под внимание всички рискове, на които Групата е изложена на местно ниво.

Основните източници за увеличаване на капитала са следните:

- капитализиране на печалбата;
- подчинени срочни дългове;
- увеличаване на капитала на акционерите.

2. Капиталови изисквания за кредитен риск по класове експозиции

В изпълнение на чл. 23 от Наредба 8 за капиталовата адекватност на кредитните институции, Групата използва стандартизиран подход при изчисляване на капиталовите изисквания за кредитен и пазарен риск, а при определяне капиталовите изисквания за операционен риск е използван подходът на базисния индикатор.

Групата изпълнява надзорните изисквания и препоръки на БНБ, според които коефициентите на капиталовата адекватност на капитала от Първи ред и на Общата капиталова адекватност трябва да са съответно не по-малко от 10 на сто и не по-малко от 12 сто.

Капиталовите изисквания към 31 декември 2011 г. по класове експозиции и видове риск след прилагане разпоредбите на Наредба № 8 на БНБ са следните:

ХИЛ. ЛВ.	
ОБЩИ КАПИТАЛОВИ ИЗИСКВАНИЯ ЗА КРЕДИТЕН РИСК	213,360
Централни правителства и централни банки	1,090
Регионални и местни органи на властта	492
Институции	5,790
Предприятия	145,986
Експозиции на дребно	59,809
Експозиции, обезпечени с недвижимо имущество	932
Просрочени позиции	1864
Други позиции	8,310
ДЪЛГОВИ ИНСТРУМЕНТИ	2,116
ОБЩИ КАПИТАЛОВИ ИЗИСКВАНИЯ ЗА ОПЕРАЦИОНЕН РИСК	20,473
<i>Отношение на обща капиталова адекватност (%)</i>	12.62%
<i>Отношение на адекватност на капитала от първи ред (%)</i>	10.44%

V. ЕКСПОЗИЦИЯ КЪМ КРЕДИТЕН РИСК ОТ КОНТРАГЕНТА

Банката заделя капитал за кредитен риск от контрагента, произтичащ от сделките с деривативни инструменти и репо-сделки, като използва методът на пазарната оценка, съгласно чл. 238 от Наредба 8.

При изчисляване на кредитен риск от контрагента се вземат предвид експозиции към банки и предприятия.

VI. ЕКСПОЗИЦИЯ КЪМ КРЕДИТЕН РИСК И РИСК ОТ РАЗСЕЙВАНЕ

Групата оценява и класифицира рисковите си експозиции, когато са налице обективни свидетелства за влошаване, (когато е вероятно групата да не може да събере или вече няма разумни уверения, че може да събере всички дължими суми съгласно договорните условия на кредитното споразумение).

Провизии за загуба от обезценка и несъбираемост

Основният критерий при определянето на загубата от обезценки на кредити е просрочието на дължимите плащания по главници и лихви. В зависимост от просрочието, Групата класифицира експозициите в три основни групи, както следва: редовни (без просрочие или с просрочие от 1 до 30 дни), съмнителни (с просрочие от 31 до 90 дни) и загуба (с просрочие над 90 дни).

Групата определя обезценка отделно за индивидуално значими експозиции и на портфейлна база.

Провизиите се калкулират като разлика от балансовата стойност, намалена с възстановимата стойност и високоликвидното обезпечение.

Групата оценява индивидуално всяка експозиция на кредитополучателя, като при изчисляването на обезценката се извършва анализ на платежоспособността на кредитополучателя, неговата способност да подобри финансовото си състояние при възникналата финансова криза и възможността му да си осигури друга финансова подкрепа, за да покрие финансовите си задължения. При дисконтиране, Групата използва средния ефективен лихвен процент по съответния вид кредитен продукт. Обезценка се изчислява към края на всеки отчетен период.

Обезценка на колективна база се извършва за кредити, които не са индивидуално значими (включително баланси по кредитни карти, ипотечни кредити и необезпечени потребителски кредити) и за индивидуално значими кредити, където няма обективни доказателства за необходимост от индивидуална обезценка. Групата разпределя кредитите по класификационни групи в зависимост от тяхното просрочие. Определят се очакваните парични потоци на историческа база, в съответствие с възвращаемостта от предишни отчетни периоди. При дисконтиране Банката използва средния ефективен лихвен процент по съответния вид кредитен продукт.

Размерът на специфичната провизия за загуби от обезценка за рискова експозиция, по която има високоликвидно обезпечение, се изчислява като разлика между балансовата стойност и възстановимата стойност на рисковата експозиция към отчетния период, която остава непокрита от нетната реализируема стойност на обезпечението.

Групата Сосиете Женерал наблюдава и анализира концентрацията на кредитен риск по контрагенти, отрасли, размер и матуритет.

Общата сума на експозициите след провизии и корекции в стойността преди отчитане ефекта от редуциране на кредитния риск и коригиране на задбалансовата позиция по конверсионни коефициенти към 31 декември 2011 г. е следната:

КЛАС ЕКСПОЗИЦИЯ	Балансова позиция	Задбалансова позиция
<i>Централни правителства и централни банки</i>	274,347	147
<i>Регионални и местни органи на властта</i>	6,144	0
<i>Институции</i>	274,543	21,142
<i>Международни банки за развитие</i>	27,990	0
<i>Предприятия</i>	1,617,958	840,750
<i>Експозиции на дребно</i>	1,012,789	29,326
<i>Експозиции, обезпечени с недвижимо имущество</i>	33,320	0
<i>Просрочени експозиции</i>	23,304	0
<i>Други позиции</i>	149,000	0
ОБЩО:	3,421,395	891,365

хил. лева

VII. ИНФОРМАЦИЯ ЗА ИЗПОЗЛВАНИТЕ АВКО ПРИ ПРИЛАГАНЕ НА СТАНДАРТИЗИРАНИЯ ПОДХОД ЗА КРЕДИТЕН РИСК

В изпълнение на чл. 49 от Наредба 8 на БНБ за установяване рисковите тегла на експозициите по стандартизирания подход за кредитен риск, Банката използва кредитните оценки на рейтинговите агенции Standard&Poor's, Moody's и Fitch. Когато контрагент има присъден кредитен рейтинг от повече от една призната агенция, се приема по-неблагоприятната кредитна оценка.

Класовете експозиции, за които се използват оценки на външни агенции са:

- Експозиции към централни правителства или централни банки;
- Експозиции към институции;
- Експозиции към предприятия.

Присъдените кредитни оценки се приравняват към одобрените от БНБ степени на кредитно качество при определяне на рисковите тегла на съответните експозиции.

VIII. ВЪТРЕШНИ МОДЕЛИ ЗА ПАЗАРЕН РИСК

Група Сосиете Женерал не прилага вътрешни модели за пазарен риск.

IX. КАПИТАЛОВИ ИЗИСКВАНИЯ ЗА ВАЛУТЕН И ПОЗИЦИОНЕН РИСК

Валутният риск е рискът, при който стойността на финансовите инструменти се влияе от промяната в обменните курсове на чуждестранната валута. В резултат от валутния борд, действащ в България, българският лев е фиксиран към еврото в съотношение 1.95583 лв. за 1 евро, от което следва, че позициите в тази валута не пораждаат валутен риск. Тъй като валутата, в която Групата представя финансовите си отчети е български лев, то финансовите отчети са повлияни от движенията на валутните курсове между валутите извън Евророната и българския лев. Тези промени се следят и анализират ежедневно от специалистите на Групата като се използват различни хеджиращи техники за поддържане на риска в нормални граници.

Таблицата по-долу показва чувствителността на печалбата преди данъци и на собствения капитал за съществените позиции по видовете чуждестранни валути на Групата към 31 декември 2011 г. Изследването на чувствителността на съществените позиции в чужда валута няма отражение в собствения капитал, тъй като Групата отчита валутната преоценка в Отчета за доходите в съответствие с МСС 21.

	Промяна на валутния курс в % 2011 г.	Ефект в/у печалба преди данъци 2011 г.	Ефект върху собствения капитал 2011 г.
Щатски долари	+9%	14	-
	-8%	(12)	-
Британски лири	+8%	(1)	-
	-4%	-	-

Към 31 декември 2011 год., Групата не отчита капиталови изисквания за валутен риск.

Позиционният риск е рискът от промяна в цените на дълговите и капиталовите инструменти в търговския портфейл. Групата разглежда общ позиционен риск, представляващ рискът от промяна в цената на финансов инструмент в резултат на промяна в равнището на лихвените проценти в случай на търгуван дългов инструмент или дериват.

Деривативните финансови инструменти включват форуърдни, суапови сделки, опции и други и се признават първоначално в момента, в който Групата стане страна по договора по цена на придобиване (включително разходи за придобиване) и последващо се преоценяват до справедлива стойност. Справедливата стойност се определя на база на котираните пазарни цени или при липса на такива се изчислява по други техники за надеждно определяне на справедливата стойност.

При изчисляване на позиционен риск, банката прилага падежен подход за общ риск, съгласно чл. 278 от Наредба 8

X. ЕКСПОЗИЦИЯ КЪМ ОПЕРАЦИОНЕН РИСК

Към 31.12.2011 г. Група Сосиете Женерал използва подхода на базисния индикатор при изчисляване на капиталовите изисквания за операционен риск - чрез умножение на средногодишния брутен доход на банката по коефициент 0,15.

Средногодишният брутен доход е сумата от нетния лихвен доход и нетния нелихвен доход, усреднени за последните три календарни години на базата на одитираните финансови отчети за съответните години.

Годишният брутен доход се изчислява преди приспадането на провизиите за покриване на загуби от обезценка и след изключването на:

- Печалбата от продажба на финансови активи на разположение за продажба;
- Други приходи от дейността.

XI. КАПИТАЛОВИ ИНСТРУМЕНТИ В БАНКОВИЯ ПОРТФЕЙЛ

Тези активи могат да бъдат продадени в отговор на промени на пазарните рискове или изискванията за ликвидност и включват дялове и съучастия в местни и чуждестранни търговски предприятия, акции в други финансови институции и държавни ценни книжа. Последващата оценка е по справедлива стойност, освен когато справедливата им стойност не може да бъде надеждно оценена.

Групата обезценява капиталовите си инвестиции, класифицирани като финансови активи на разположение за продажба, при наличие на значителен или продължителен спад на справедливата им стойност под балансовата им стойност или когато съществуват обективни доказателства за обезценка. Определянето дали спадът е значителен или продължителен изисква преценка на всички съществени фактори като чувствителността на цените на капиталовите инвестиции и други.

Нереализираните печалби и загуби, дължащи се на промяна в справедливата цена на тези финансови активи, се отчитат в собствения капитал.

Балансовата стойност на капиталовите инструменти към 31 декември 2011 г. е 1063 хил. лева. Целият размер на инвестициите в акции е отчетен със 100 процента риск в клас експозиция „Други позиции”.

XII. ЛИХВЕН РИСК В БАНКОВИЯ ПОРТФЕЙЛ

Съвпадението или контролираното разминаване на лихвените проценти на активите и пасивите е от ключово значение за управлението на рентабилността на Групата. За да се отрази откритостта на Групата към лихвен риск, се проследява дисбаланса на всички лихвени експозиции, включително и деривативи. Лихвените експозиции се групират в шест различни времеви интервала според най-близката дата, която е или датата на следващата промяна на лихвата по договор или датата на запланувано плащане на главницата.

Следващата дата на промяна на лихвата е или следващата дата, на която лихвата по инструмент с плаваща лихва може да се промени съгласно условията на договора, или датата на договорения падеж, в зависимост от това коя настъпва първа. Остатъчен падеж е периодът от датата на отчитане до окончателния договорен падеж на инструмента.

За да се избегнат негативни резултати от промяна на лихвените проценти, на Комитет по ликвидност се обсъждат лихвените равнища по привлечените средства и предоставените кредити, когато това се налага от промяна на пазарните условия.

Всички кредити на Групата са с плаващи лихвени проценти, които се формират от променлив базисен лихвен процент и фиксирана по договора надбавка. Базисният лихвен процент се определя от Ръководството на Групата в отговор на промените в пазарните условия в страната. Приложената таблица показва чувствителността на нетния лихвен приход и собствения капитал към 31 декември 2011 г. при разумна възможна промяна на лихвените равнища, като всички останали показатели в отчета за доходите остават непроменени:

СОСИЕТЕ ЖЕНЕРАЛ ЕКСПРЕСБАНК АД
ОПОВЕСТЯВАНИЯ ПО НАРЕДБА № 8
Консолидиран

	Увеличение в базисен пункт	Чувствителност на нетния лихвен доход в хил.лв.	Чувствителност на собствения капитал				Общо
			от 0 до 6 м.	от 6 м. до 1 г.	от 1 г. до 5 г.	над 5 г.	
Лева	+100	3,210	(89)	(9)	(21)	(33)	(152)
Евро	+100	8,903	-	(17)	(275)	-	(292)
Щатски долари	+100	554	-	-	(227)	-	(227)
Други	+100	64	-	-	-	-	-

	Намаление в базисен пункт	Чувствителност на нетния лихвен доход в хил.лв.	Чувствителност на собствения капитал				Общо
			От 0 до 6 м.	От 6 м. до 1 г.	От 1 г. до 5 г.	Над 5 г.	
Лева	-100	(3,210)	89	9	21	33	152
Евро	-100	(8,903)	-	17	275	-	292
Щатски долари	-100	(554)	-	-	227	-	227
Други	-100	(64)	-	-	-	-	-

Чувствителността в отчета на доходите е изчислена на база на нетния валутен ефект (резултат) от преоценката на нетната валутна позиция при покачване/спад на курса на основните валути. Ефектът на промяна във валутния курс е при предположението, че всички останали параметри остават непроменени. Анализът на чувствителността в собствения капитал отразява промяната на справедливите стойности на финансовите активи на разположение за продажба при посочените по-горе условия.

XIII. СЕКЮРИТИЗАЦИЯ

Групата не прилага секюритизация.

XIV. ТЕХНИКИ ЗА РЕДУЦИРАНЕ НА КРЕДИТНИЯ РИСК

Стойността и вида на изискваните обезпечения зависят от оценката за платежоспособност и кредитния рисков профил на кредитополучателите. Обезпеченията са фактор за намаляване на кредитния риск и за намаляване на необходимия регулаторен капитал.

Групата е приела правила за оценяване на вида на обезпечението и неговата ликвидност.

Групата приема следните основни видове обезпечения:

- ипотека върху недвижима собственост;
- залог на движими вещи и вземания (залогът може да бъде реален и особен);
- залог на търговско предприятие;
- особен залог на активи (машини, съоръжения, оборудване, МПС);
- залог на ценни книги;
- Парични вземания;
- Поръчителство и гаранции (корпоративни, банкови);
- Други обезпечения, определени от закона.

Групата определя стандартни критерии за приемливост на обезпеченията. Съгласно тези критерии обезпеченията са обект на контрол по време на одобряване на кредитите, следи се тяхната правна обвързаност и подлежат на периодичен преглед и преоценка.

Спазването на правила като осигуряване на всички необходими документи, идентифициращи обезпечението; размерът на обезпечението да бъде достатъчен, за да покрива задълженията на длъжника през целия период на кредита и не на последно място то да дава възможност за бърза реализация, обезпечението да бъде ясно дефинирано, коректно учредено и осчетоводено - оказва пряко влияние върху намаляване на кредитния риск за банката, измерване на концентрация при риск на гарантите

Обезпеченията, които са използвани за редуциране на кредитния риск при определяне на рисково-претеглените експозиции за изчисляване на капиталовите изисквания са:

- Финансови обезпечения – блокирани парични средства и заложен ценни книжа при спазване изискванията на наредбата;
- Недвижим имот, когато е обитаван или ще бъде отдаван под наем на собственика и когато съществува ниска корелация между справедливата стойност на имота и кредитоспособността на кредитополучателя и
- Гаранции, които изпълняват условията в Глава шеста от наредбата, Редуциране на кредитния риск.

При обезпечение под формата на призната гаранция, частта от експозицията напълно покрита с нея, се претегля с рисковото тегло на доставчика на защита.

Общата сума на експозициите след провизии и корекции в стойността ѝ след отчитане ефекта от редуциране на кредитния риск и коригиране на задбалансовата позиция по конверсионни коефициенти към 31 декември 2011 г. е следната:

<i>КЛАС ЕКСПОЗИЦИЯ</i>	<i>Балансова позиция</i>	<i>Задбалансова позиция</i>
<i>Централни правителства и централни банки</i>	308,114	74
<i>Регионални и местни органи на властта</i>	6,144	0
<i>Институции</i>	332,006	8,724
<i>Международни банки за развитие</i>	27,990	0
<i>Предприятия</i>	1,539,854	272,648
<i>Експозиции на дребно</i>	996,735	88
<i>Експозиции, обезпечени с недвижимо имущество</i>	33,269	0
<i>Просрочени експозиции</i>	23,304	0
<i>Други позиции</i>	152,492	0
ОБЩО:	3,419,908	281,534

хил. лева

XV. ВЪТРЕШЕН АНАЛИЗ НА АДЕКВАТНОСТТА НА КАПИТАЛА

Групата Сосиете Женерал участва в подготовката на консолидирания ВААК, спазвайки нормите на Групата Сосиете Женерал. Рисковете от Втори стълб са централизирани и управлявани на ниво Група, както и процесите на стрес-тест, икономическата оценка на капитала и капиталовото планиране.

ВААК в Групата Сосиете Женерал се извършва на консолидирана база веднъж годишно. Капиталът се оценява на централно ниво въз основа на глобален стрес-тест. Глобалните стрес-тестове не се извършват на ниво дъщерно дружество от Групата, поради специфичната им сложност и поради факта, че са неподходящи и неефективни на по-ниски нива. Отражението на глобалния стрес-тест върху дъщерните дружества е взето под внимание на ниво Група и влияе при определянето на капитала на Групата. Глобалните стрес-тестове са интегрирани в бюджетния процес на ниво Група.

XVI. ПОЛИТИКА И ПРАКТИКА НА ВЪЗНАГРАЖДЕНИЯТА

Политиката на възнагражденията в групата Сосиете Женерал Експресбанк АД е разработена в съответствие със задължителните изисквания и е съобразена с най-добрите практики в тази област. Политиката и всички нейни изменения и актуализации, са предложени и приети от Управителния съвет на банката и одобрени от Надзорния съвет.

Комитетът по възнагражденията на Сосиете Женерал Експресбанк АД е орган, подкрепящ функциите на Надзорния съвет, свързани с оценка и независим преглед на политиката на възнагражденията на банката в съответствие с регулаторните изисквания, препоръките на Европейската комисия и международните добри практики в областта на корпоративното управление и политиките на възнагражденията във финансовия сектор. Съставът на комитета включва членове на Надзорния съвет, както и независими такива с релевантен опит и функционална независимост от Сосиете Женерал Експресбанк АД и с възможности за независима оценка на политиката за възнагражденията, в т.ч. нейното влияние върху управлението на риска.

Политиката на възнагражденията е разработена на три нива:

- **възнаграждения на служителите** – справедливо и мотивиращо заплащане за възложените отговорности и за нивото на изпълнение на поетите задълженията;
- **възнаграждения на онези членове на персонала**, които по силата на служебните си задължения влияят върху рисковия профил на банката и дъщерните й дружества – (risk takers);
- **възнаграждения на членовете на управителния съвет** и останалите представляващи банката и дъщерните й дружества – (decision makers)

Политиката на възнагражденията е разработена в съответствие със следните основни принципи:

- бизнес стратегията на групата Сосиете Женерал Експресбанк, разумна политика на поемане на рискове, целите, ценностите и дългосрочните й интереси;
- прозрачност в рамките на организацията и подходящ начин на разкриване на политиката извън нея;
- комбинирана база между личния принос на служителя и общия резултат на дружеството;
- равенство - при структуриране на пакета материални придобивки, не се допуска дискриминация на основата на пол, възраст, раса, религия и пр.

Съгласно системата за възнагражденията, същите могат да бъдат с постоянен или с променлив характер. Работната заплата е постоянно възнаграждение, което се определя индивидуално за всеки служител като се вземат предвид:

- отговорностите, присъщи за длъжността на служителя;
- сложността на трудовите функции и квалификация в съответствие със знанията и уменията на служителя и изискванията на длъжността;
- нивото на заплащане в сектора;
- индивидуалната ефективност - способността на служителя да изпълнява възложените му функции своевременно и целенасочено, активно да допринася за непрекъснатото подобряване на качеството на работата.

Елементите на месечната заплата са:

- основната заплата – възнаграждение за изпълнението на възложените функции и отговорности присъщи за длъжността, в съответствие със стандартите за количество и качество и продължителност на работното време. Обичайно, трудовото възнаграждение формира съществена част от цялостния пакет материални придобивки;
- допълнителните възнаграждения – допълнителни възнаграждения, свързани например с продължителност на трудовия стаж; работа през нощта, или работа в извънредни случаи в събота и неделя, в официални почивни дни, както и в други случаи, предвидени в закона. Тези допълнителни трудови възнаграждения имат по-скоро характер на компенсация и не следва да се превръщат във важен мотивиращ фактор.

Бонусът формира променливата част от възнаграждението. Бонусът се определя на основата на резултата на групата, индивидуален принос и поведение. Бонусите се определят на основата на два фактора:

- резултат на дружеството:

Резултатът на дружеството е съчетание от финансовия резултат, пазарните дялове, репутацията и нивото на риск. Вземат се предвид резултатите на ниво група SG, BHFM и група „Сосиете Женерал Експресбанк”;

- индивидуален принос:

Индивидуалният принос е свързан с постиженията. За измерване на индивидуалния принос са въведени определени количествени индикатори като: постигане на индивидуалните цели за реализиране на продукти; спазване на срокове и графици, характерно както при изпълнението на проекти, така и при изпълнение на ежедневните функции.

Месечната заплата се изплаща във вид на сума пари. При бонусите регулаторите препоръчват да се включва също така и отложен компонент – финансови инструменти на дружеството; средства на доверително държане в системата на bonus-malus (система, при която бонусът може ретроактивно да бъде намален в случаите на загуби през следващите години) и пр. Бонуси, които са пряк израз на индивидуалния финансов резултат, ако има такива, трябва да бъдат давани при условие, че се осигури възможността те да бъдат възстановени, ако се установи, че се заслужени в резултат на измамлива дейност или, че са постигнати при нарушение на приложимите правила.

Специален акцент се поставя върху възнагражденията на лицата, изпълняващи функции по контрол или управление на риска: текущ контрол – кредитен риск, финансов риск, операционен риск, и пр.; периодичен контрол и постоянен контрол. Възнаграждението за тези длъжности е адекватно и съответно на нивата в сектора, за да позволи на Сосиете Женерал Експресбанк АД да привлече високо квалифицирани, опитни професионалисти и да гарантира тяхната независимост и лоялност.

Възнаграждението отразява личния принос на служителя и ефективността на тези функции, както и степента на постигане на целите, свързани с контрола или управлението на риска. Възнаграждението е свързано с цялостния резултат на дружеството и не е пряко обвързано с резултатите на бизнес звената, които са обект на контрол.

В изпълнение на изисквания на Наредба № 4, свързани с променливата част от възнаграждението, както и принципите на Политиката за възнаграждения на Групата Сосиете Женерал, са идентифицирани определени категории служители, за които да се приложат специфичните изисквания към променливото възнаграждение. За изминалата година не е имало служители, чието променливо възнаграждение надхвърля прага, приет в Групата Сосиете Женерал и приложим и в групата Сосиете Женерал Експресбанк.

Обобщена количествена информация относно възнагражденията на лицата по дейности (вж. Таблица 1). Банката счита за поверителна обобщената количествена информация относно възнагражденията на лицата по чл. 2, т. 1, 2 и 4 от Наредба №4 на БНБ от 2010 г. за изискванията към възнагражденията на банките, както и по чл. 335, ал.13 от Наредба №8 на БНБ относно лица по чл.10 от ЗКИ и съгласно чл. 335, ал.7 от Наредба №8 на БНБ, банката не оповестява данните от буква а) до буква е) на настоящата точка.

таблица 1 Изплатени възнаграждения за 2011 г.

Сегмент	Възнаграждение, платено през 2011 г.
Банкиране на дребно	60%
Корпоративно банкиране	15%
Риск	3%
Други	22%
Общо	100 %

Банката разполага с информацията на място и при поискване от компетентен орган, същата ще бъде предоставена.